

РЕШЕНИЕ

№ 33183

гр. София, 25.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 01.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **5752** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „УНИФАКТОР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] и електронен адрес: [електронна поща], представлявано от управителя К. Д. Л., чрез адв. К., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221324000970-091-001/28.01.2025 г., издаден от К. Г. М. - орган, възложил ревизията, и И. Й. Л. - ръководител на ревизията, с който са установени допълнителни задължения за данък върху добавената стойност за данъчни периоди м. 09.2023 г., м. 11.2023 г., м. 12.2023 г. и м. 01.2024 г. в общ размер на 68 735,73 лв. и лихви в размер на 14 634,42 лв., както и задължение за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2022 г. в размер на 10 836,22 лв. и лихви за забава в размер на 2 346,13 лв. С Решение № 447/02.05.2025 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при ЦУ на НАП РА е изменен в оспорената част относно установените резултати по ЗДДС за данъчен период м. 12.2023 г., като определеният с РА ДДС за внасяне в размер на 153 432,75 лв. е намален на 131 775,69 лв., ведно със съответните лихви, както и за данъчен период м. 01.2024 г., като определеният с РА ДДС за внасяне в размер на 30 853,31 лв. е намален на 10 889,89 лв., ведно със съответните лихви. Със същото решение РА е потвърден в оспорената част относно установения резултат по ЗДДС за данъчен период м. 09.2023 г. - ДДС за внасяне в размер на 9 413,67 лв., при деклариран от дружеството ДДС за внасяне в размер на 5 464,36 лв., или допълнително установено задължение в размер на 3 949,31 лв., както и за данъчен период м. 11.2023 г. - ДДС за внасяне в размер на 2 815,78 лв., при деклариран ДДС за внасяне в размер на 2 799,41 лв., или допълнително

установено задължение в размер на 16,37 лв., ведно със съответните лихви. РА е потвърден и в оспорената част относно установеното задължение за корпоративен данък за 2022 г. в размер на 10 836,22 лв., ведно с лихви за забава в размер на 2 346,13 лв.

В жалбата са изложени съображения, че РА е незаконосъобразен, необоснован и издаден в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че органите по приходите неправилно са формирали фактическите и правните си изводи, без да обсъдят и анализират в тяхната съвкупност доказателствата, събрани в ревизионното производство, както и че не са извършили необходимите процесуални и доказателствени действия. Оспорват се изводите за липса на реално осъществени доставки по фактурите, издадени от „ДИ СТРОЙ 2016“ ЕООД, „ВАНЕСА БИЛД“ ЕООД и „ТОНИ КАРГО“ ЕООД, като сочи, че получените материали и извършените СМР са свързани с последващи доставки на дружеството, по които са отчетени приходи. В частта по ЗДДС възразява срещу непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 27 115,25 лв., от които 19 600,00 лв. по фактури с предмет аванс по договор, издадени от „ТОНИ КАРГО“ ЕООД и „ВАНЕСА БИЛД“ ЕООД, и 7 515,25 лв. по фактури за доставка на материали от „ВАНЕСА БИЛД“ ЕООД. В частта по ЗКПО оспорва извършеното увеличение на счетоводния финансов резултат за 2022 г. със сумата 108 362,18 лв. и определения вследствие на това допълнителен корпоративен данък в размер на 10 836,22 лв., ведно с лихвите за забава. Искането до съда е за отмяна на РА и присъждане на направените по делото разноски.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, чрез адв. К., който поддържа жалбата и моли оспореният РА да бъде отменен. Претендира присъждане на направените по делото разноски съобразно представен списък на л. 260 от делото.

Ответникът, чрез юрк. К. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана по съображенията, изложени в решението на директора. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, събраните в хода на съдебното производство доказателства, доводите и становищата на страните и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в рамките на срока за съдебно обжалване на РА, от надлежна страна и след изчерпване на административния ред за обжалване, поради което е процесуално допустима. Решение № 447/02.05.2025 г. е връчено на жалбоподателя на 05.05.2025 г., а жалбата до съда е подадена чрез решаващия орган на 19.05.2025 г.

От фактическа страна се установява следното:

Ревизионното производство е образувано със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221324000970-020-001/21.02.2024 г., връчена по електронен път на 27.02.2024 г., е възложено извършването на ревизия на „УНИФАКТОР“ ЕООД за установяване на задълженията за данък върху добавената стойност за периодите от 01.09.2023 г. до 31.01.2024 г. и за корпоративен данък за периода от 01.01.2022 г. до 31.12.2022 г. Заповедта е издадена от М. Й. С., в качеството ѝ на заместник на К. Г. М., съгласно заповед № РД-84-2200-126/21.02.2024 г. на директора на ТД на НАП - С..

Първоначалната ЗВР е изменена със Заповед № Р-22221324000970-020-002/21.05.2024 г. и заповед № Р-22221324000970-020-003/21.08.2024 г. Със заповед № Р-22221324000970-023-001/26.06.2024 г. ревизионното производство е спряно до произнасяне на директора на Дирекция „ОДОП“ - С. във връзка с обжалването на предходна ревизия на дружеството с обхват по ЗДДС за периода от 01.11.2021 г. до 30.05.2023 г., приключила с РА № Р-22221323005832-091-001/22.05.2024 г. Производството е възобновено със заповед № Р-22221324000970-143-001/21.08.2024 г.

В хода на ревизията на основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3 ДОПК на ревизираното лице са връчвани искания за представяне на документи и писмени обяснения, по които са представени счетоводни регистри, фактури и други първични счетоводни документи, договори и документи, свързани с изследваните доставки. С Протокол № 1955958/17.05.2024 г. е документирана извършена проверка на място в офиса на дружеството, при която са прегледани търговската и счетоводната му документация. Извършени са насрещни проверки, включително на „ВАНЕСА БИЛД“ ЕООД, „ТОНИ КАРГО“ ЕООД, „ВИКИНГ К И С“ ЕООД и „НН ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД. С Протокол № Р-22221324000970-П.-001/03.09.2024 г. към настоящото производство са присъединени и доказателства, събрани в хода на предходната ревизия.

Не е спорно, че основната дейност на „УНИФАКТОР“ ЕООД през ревизираните периоди е свързана със строителни и ремонтни дейности. При проверката е установено, че дружеството разполага с три удостоверения, издадени от К. на строителите, валидни за периода от 30.04.2021 г. до 29.04.2024 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р-22221324000970-092-001/23.10.2024 г., връчен по електронен път на същата дата. Срещу констатациите в РД е подадено възражение вх. № 53-00-2719/05.12.2024 г., към което са представени писмени доказателства, описани като приложения № 1 - № 16. Възражението е прието за частично основателно.

Ревизията е приключила с РА № Р-22221324000970-091-001/28.01.2025 г., издаден от К. Г. М. - орган, възложил ревизията, и И. Й. Л. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 28.01.2025 г.

С РА са установени допълнителни задължения по ЗДДС в размер на 68 735,73 лв. и лихви за забава в размер на 14 634,42 лв., както и допълнително задължение за корпоративен данък за 2022 г. в размер на 10 836,22 лв. и лихви в размер на 2 346,13 лв.

В частта по ЗДДС ревизиращите органи са извършили проверка на декларираните от дружеството покупки и продажби за ревизираните данъчни периоди, като са съпоставили подадените справки-декларации и дневници по ЗДДС с представените първични счетоводни документи, резултатите от насрещните проверки и информацията в информационните масиви на НАП.

Отказано е право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 68 735,73 лв. по фактури, издадени от различни доставчици, като част от отказа е основан на извода, че след 22.12.2023 г. дружеството не е разполагало с действащи строителни обекти, на които да бъдат използвани получените стоки и услуги. По тази група доставки е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 41 620,48 лв.

Отделно е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 7 515,25 лв. по фактури, издадени от „ВАНЕСА БИЛД“ ЕООД с предмет доставка на строителни материали, а именно: фактура № 72/05.09.2023 г. с данъчна основа 7 422,83 лв. и ДДС 1 484,57 лв.; фактура № 73/11.09.2023 г. с данъчна основа 5 882,28 лв. и ДДС 1 176,46 лв.; фактура № 74/15.09.2023 г. с данъчна основа 6 261,91 лв. и ДДС 1 252,38 лв.; фактура № 82/13.12.2023 г. с данъчна основа 7 786,74 лв. и ДДС 1 557,35 лв.; фактура № 83/15.12.2023 г. с данъчна основа 4 432,84 лв. и ДДС 886,57 лв. и фактура № 84/18.12.2023 г. с данъчна основа 5 789,60 лв. и ДДС 1 157,92 лв.

При ревизията е установено, че фактурите са включени в отчетните регистри на „ВАНЕСА БИЛД“ ЕООД. Органите по приходите са приели обаче, че не са представени достатъчно доказателства относно произхода на стоките, предходните доставчици, съхраняването и транспортирането на материалите, мястото на предаването им и кадровата и техническата обезпеченост на доставчика. Отчетено е и прекратяването на регистрацията на „ВАНЕСА БИЛД“ ЕООД по ЗДДС на 11.03.2024 г. Въз основа на съвкупната преценка на тези обстоятелства

ревизиращите са приели, че представените документи не установяват реално осъществени доставки на материалите от посочения доставчик.

По отношение на фактурите с предмет аванс по договор е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 19 600 лв., от които 6 000 лв. по фактура № 81/11.12.2023 г., издадена от „ВАНЕСА БИЛД“ ЕООД с данъчна основа 30 000 лв., 7 200 лв. по фактура № 1/29.12.2023 г., издадена от „ТОНИ КАРГО“ ЕООД с данъчна основа 36 000 лв., и 6 400 лв. по фактура № 2/26.01.2024 г., издадена от „ТОНИ КАРГО“ ЕООД с данъчна основа 32 000 лв.

По фактура № 1/29.12.2023 г. на „ТОНИ КАРГО“ ЕООД при ревизията е установено плащане в размер на 4 500 лв. на 29.12.2023 г., а останалата част от фактурираната сума е заплатена през м. 01.2024 г. По фактура № 2/26.01.2024 г. е установено частично плащане на 31.01.2024 г., като останалите плащания са извършени впоследствие. Органите по приходите са приели, че по отношение на сумите, заплатени след датите на издаване на фактурите, правото на данъчен кредит е упражнено преди възникването му.

В хода на ревизията са представени договор от 22.12.2023 г., сключен между „УНИФАКТОР“ ЕООД и „ТОНИ КАРГО“ ЕООД, за извършване на СМР на обект - спешно отделение на МБАЛ - Т., както и договор от 26.01.2024 г. между същите страни за изпълнение на СМР на обект ФСМП - П., с приложени количествено-стойностни сметки. Установено е, че строителството на обекта в Т. е било временно спряно с акт обр. 10 от 18.12.2023 г., а на обекта във ФСМП - П. - с акт обр. 10 от 22.12.2023 г. За обекта във ФСМП - П. е представен и акт обр. 11 за продължаване на строителството от 23.07.2024 г.

По отношение на фактура № 81/11.12.2023 г. на „ВАНЕСА БИЛД“ ЕООД е представен договор от 11.12.2023 г. за изпълнение на СМР, както и последващо сключен Анекс № 1/15.12.2023 г., с който е изменено разпределението на възложените дейности във връзка със спрените строителни обекти. Част от изпълнението е отнесено към административната сграда на Министерството на електронното управление на [улица] [населено място]. Ревизиращите са съобразили и обстоятелството, че регистрацията по ЗДДС на „ТОНИ КАРГО“ ЕООД е прекратена на 02.04.2024 г., а тази на „ВАНЕСА БИЛД“ ЕООД - на 11.03.2024 г., като са приели, че са налице основания за извършване на корекция на ползвания данъчен кредит. Наред с това е прието, че липсват достатъчно доказателства за окончателното реализиране на услугите, за които са извършени авансовите плащания.

В частта по ЗКПО е установено, че „УНИФАКТОР“ ЕООД е подало годишна данъчна декларация по чл. 92 ЗКПО за 2022 г., с която е декларирано счетоводен финансов резултат - счетоводна печалба в размер на 1 967,41 лв.

С РА на основание чл. 26, т. 1 и т. 2 във връзка с чл. 10 и чл. 77 ЗКПО е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат със сумата 108 362,18 лв. Сумата представлява отчетени разходи по фактури, издадени през 2022 г. от „ДИ СТРОЙ 2016“ ЕООД и „ВАНЕСА БИЛД“ ЕООД, за които органите по приходите са приели, че не е установено реалното извършване на документираните доставки.

От страна на „ДИ СТРОЙ 2016“ ЕООД са включени фактура № 32/29.03.2022 г. с данъчна основа 33 616,80 лв., фактура № 41/18.07.2022 г. с данъчна основа 1 330 лв., фактура № 42/22.07.2022 г. с данъчна основа 2 725,60 лв. и фактура № 44/30.07.2022 г. с данъчна основа 880,44 лв.

От дружеството „ВАНЕСА БИЛД“ ЕООД са включени фактура № 24/05.08.2022 г. с данъчна основа 1 000 лв., фактура № 25/05.08.2022 г. с данъчна основа 157,50 лв., фактура № 29/12.09.2022 г. с данъчна основа 10 000 лв., фактура № 31/16.09.2022 г. с данъчна основа 12 750 лв., фактура № 34/29.09.2022 г. с данъчна основа 8 124,99 лв., фактура № 35/30.09.2022 г. с данъчна основа 8 266,68 лв., фактура № 55/13.12.2022 г. с данъчна основа 8 166,67 лв., фактура №

58/19.12.2022 г. с данъчна основа 8 000 лв., фактура № 59/20.12.2022 г. с данъчна основа 5 643,50 лв. и фактура № 65/23.12.2022 г. с данъчна основа 7 700 лв.

Извършеното преобразуване на финансовия резултат е обусловило определянето на допълнителен корпоративен данък за 2022 г. в размер на 10 836,22 лв. и лихви за забава в размер на 2 346,13 лв.

При формиране на този извод органите по приходите са съобразили и резултатите от предходната ревизия по ЗДДС, приключила с РА № Р-22221323005832-091-001/22.05.2024 г., при която по същите фактури е било отказано право на приспадане на данъчен кредит поради приета липса на реално осъществени доставки. Представените в хода на настоящата ревизия допълнителни доказателства са приети за недостатъчни да установят документалната обосновааност на отчетените разходи.

РА е оспорен по административен ред с жалба вх. № Ж-22-46/10.02.2025 г. пред директора на Дирекция „ОДОП“ - С..

С Решение № 447/02.05.2025 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при ЦУ на НАП РА е изменен в оспорената част относно установените резултати по ЗДДС за данъчен период м. 12.2023 г., като определеният с РА ДДС за внасяне в размер на 153 432,75 лв. е намален на 131 775,69 лв., ведно със съответните лихви, както и за данъчен период м. 01.2024 г., като определеният с РА ДДС за внасяне в размер на 30 853,31 лв. е намален на 10 889,89 лв., ведно със съответните лихви.

При административното обжалване решаващият орган е приел за основателни възраженията на дружеството срещу отказания данъчен кредит в размер на 41 620,48 лв. по групата фактури, за които ревизиращите са направили общ извод, че след 22.12.2023 г. дружеството не е имало действащи строителни обекти. Прието е, че в хода на ревизията не са били изискани и обсъдени в необходимата степен доказателства относно предмета на тези доставки и връзката им с последващата икономическа дейност на дружеството, като събраните доказателства сочат на извършвани от „УНИФАКТОР“ ЕООД последващи облагаеми доставки.

Решаващият орган е потвърдил отказа на право на приспадане на данъчен кредит в размер на 7 515,25 лв. по шестте фактури за материали от „ВАНЕСА БИЛД“ ЕООД, като е приел, че представените количествени сметки и останалите документи не са достатъчни да установят фактическото предаване на стоките, транспорта, мястото на доставка и произхода им.

Потвърден е и отказът на право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 19 600 лв. по фактура № 81/11.12.2023 г. на „ВАНЕСА БИЛД“ ЕООД и фактури № 1/29.12.2023 г. и № 2/26.01.2024 г. на „ТОНИ КАРГО“ ЕООД. Решаващият орган е съобразил последващо извършените плащания и е приел, че същите валидират предварително издадените фактури, но е счел, че не е доказано окончателното осъществяване на бъдещите доставки и че са налице основания за корекция във връзка с последващото прекратяване на регистрацията по ЗДДС на доставчиците.

С посоченото решение РА е потвърден в оспорената част относно установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди м. 09.2023 г. и м. 11.2023 г., при което са останали установени за м. 09.2023 г. ДДС за внасяне в размер на 9 413,67 лв., при деклариран от дружеството ДДС за внасяне в размер на 5 464,36 лв., или допълнително установено задължение в размер на 3 949,31 лв., а за м. 11.2023 г. - ДДС за внасяне в размер на 2 815,78 лв., при деклариран ДДС за внасяне в размер на 2 799,41 лв., или допълнително установено задължение в размер на 16,37 лв., ведно със съответните лихви.

РА е потвърден и в оспорената част относно установеното задължение за корпоративен данък за 2022 г. в размер на 10 836,22 лв., ведно с лихви за забава в размер на 2 346,13 лв. Решаващият орган е възприел извода на ревизиращите, че представените доказателства не установяват по

достатъчно убедителен начин реалното осъществяване на стопанските операции по процесните фактури от „ДИ СТРОЙ 2016“ ЕООД и „ВАНЕСА БИЛД“ ЕООД и съответно документалната обосновааност на отчетените разходи.

В съдебното производство по искане на жалбоподателя е допусната и изслушана съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице В. Д. Б. което е извършило проверка на доказателствата по делото и на счетоводството на „УНИФАКТОР“ ЕООД. В заключението е посочено, че процесните фактури съдържат реквизитите по чл. 114 ЗДДС и са отразени в счетоводството на дружеството. При извършената проверка вещото лице е зследвало оборотни ведомости, главна книга, счетоводни справки и записвания по относимите счетоводни сметки за доставчици, клиенти, аванси, материали, външни услуги, ДДС, приходи и банкови операции.

По отношение на фактурите от „ВАНЕСА БИЛД“ ЕООД за материали вещото лице е установило наличието на количествени сметки и приемо-предавателни протоколи. За фактура № 72/05.09.2023 г. е представена количествена сметка и приемо-предавателен протокол от 05.09.2023 г.; за фактура № 73/11.09.2023 г. - количествена сметка и приемо-предавателен протокол от 11.09.2023 г.; за фактура № 74/15.09.2023 г. - количествена сметка и приемо-предавателен протокол от 15.09.2023 г.; за фактура № 82/13.12.2023 г. - количествена сметка и приемо-предавателен протокол от 13.12.2023 г.; за фактура № 83/15.12.2023 г. и фактура № 84/18.12.2023 г. също са представени количествени сметки и приемо-предавателни протоколи от съответните дати. В заключението материалите по фактура № 82/13.12.2023 г. са отнесени към обекта - административна сграда на Министерството на електронното управление, а тези по фактури № 83/15.12.2023 г. и № 84/18.12.2023 г. - към обекта на СБАЛОЗ „Д-р М. А. М.“ - В..

По отношение на авансовото плащане по фактура № 81/11.12.2023 г. вещото лице е установило, че по силата на Анекс № 1 към договора от 11.12.2023 г. част от изпълнението е пренасочено към административната сграда на Министерството на електронното управление. Представени са протоколи за извършени СМР на този обект, а с фактура № 87/11.03.2024 г. са фактурирани СМР в размер на 23 000 лв. без ДДС, с приспадане на съответната част от аванса. Според заключението остатъкът от аванса в размер на 7 000 лв. е отнесен към обект ФСМП - Е..

По отношение на двете фактури на „ТОНИ КАРГО“ ЕООД вещото лице е установило наличието на договор от 22.12.2023 г. за СМР на обекта на спешното отделение на МБАЛ - Т. и договор от 26.01.2024 г. за СМР на обект ФСМП - П., с приложени количествено-стойностни сметки. В заключението е посочено още, че данъчните основи по двете фактури с предмет аванс по договор са в общ размер на 68 000 лв. без ДДС. Вещото лице е направило извод, че материалите и услугите по изследваните фактури са намерили отражение в последващата реализация на жалбоподателя по строителните обекти, както и че последващите продажби са осчетоводени, включени са в дневниците за продажби и в справките-декларации по ЗДДС.

При изслушването му в съдебно заседание вещото лице е пояснило, че проверката е извършена в счетоводството на жалбоподателя. Посочило е, че изводът за последващото влагане на материалите е направен въз основа на проверените фактури на подизпълнителите, договорите, приемо-предавателните протоколи, актовете обр. 19,

последващите фактури, издадени от „УНИФАКТОР“ ЕООД, и наличността на материалите. Вещото лице изрично е уточнило, че аналитичното счетоводно отчитане се води по клиенти, а не по отделни строителни обекти.

Ответникът е възразил срещу заключението в частта относно извода за влягане на материалите, като е посочил, че експертизата не е извършила проверка в счетоводствата на доставчиците и че при липсата на аналитично отчитане по обекти не може само въз основа на счетоводната наличност да бъде установено влягането на конкретните материали в последващи доставки.

С молба на жалбоподателя от 11.05.2026 г. са представени писмените доказателства, въз основа на които е работило вещото лице, които са приети и приложени към делото. Сред тях са процесните фактури, количествени и количествено-стойностни сметки, приемо-предавателни протоколи, договори и анекси, актове за спиране и продължаване на строителството, протоколи за изпълнени СМР, счетоводни справки и банкови документи.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол ревизионен акт, след изчерпване на административния ред за обжалване и в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Оспореният РА е издаден от компетентни органи по приходите съобразно чл. 119, ал. 2 ДОПК - от органа, възложил ревизията, и от ръководителя на ревизията. Спазена е предвидената в чл. 120, ал. 1 ДОПК писмена форма, като актът съдържа фактическите и правните основания за установените задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 ДОПК ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт, поради което изложените в него фактически констатации и правни съображения съставляват мотиви и на РА.

Не се установяват допуснати в хода на ревизионното производство съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят отмяна на РА на самостоятелно основание. На ревизираното лице са отправени искания за представяне на документи и писмени обяснения по реда на чл. 37 ДОПК, извършени са насрещни проверки по чл. 45 ДОПК, проверка на счетоводната и търговската документация на дружеството, както и присъединяване на доказателства от предходно ревизионно производство. Жалбоподателят е участвал в производството, представял е доказателства и е упражнил правото си на възражение срещу РД. Поради това спорът следва да бъде разрешен въз основа на съвкупната преценка на събраните доказателства и приложимите материалноправни разпоредби.

По ЗДДС.

Спорът в тази част е относно правото на „УНИФАКТОР“ ЕООД на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 27 115,25 лв., от които 7 515,25 лв. по шест фактури за доставка на материали, издадени от "ВАНЕСА БИЛД" ЕООД, и 19 600,00 лв. по три фактури с предмет аванс по договор, издадени от "ВАНЕСА БИЛД" ЕООД и "ТОНИ

КАРГО" ЕООД.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка, а съгласно т. 2 от същата разпоредба - и за извършено от него плащане преди възникването на данъчното събитие за облагаема доставка. По силата на чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС правото на приспадане е налице, когато стоките или услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки. Правото възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем - чл. 68, ал. 2 ЗДДС, и се упражнява при наличие на предпоставките по чл. 71 и чл. 72 ЗДДС.

Самото притежаване на фактура, отговаряща на формалните изисквания на закона, не е достатъчно за възникване на право на приспадане на данъчен кредит, когато не е установено действителното осъществяване на документираната стопанска операция. При доставка на стоки е необходимо да се установи фактическото им предаване и придобиването от получателя на правото да се разпорежда с тях като собственик, а при услугите - действителното изпълнение на фактурираната престация.

Същевременно липсата на кадрова, техническа или материална обезпеченост на издателя на фактурата, нарушения в неговата счетоводна или данъчна отчетност, както и липсата на доказателства за предходните доставки по веригата, не могат сами по себе си да обосноват отказ на правото на приспадане, когато от останалия доказателствен материал се установява действителното извършване на доставката към получателя. Съобразно практиката на СЕС по съединени дела C-80/11 и C-142/11, Mahagibben и Dövid, отказ на правото на приспадане поради нарушения, извършени от доставчика или от предходни лица по веригата, е допустим при наличие на обективни данни, че получателят е знаел или е следвало да знае, че с придобиването си участва в сделка, свързана с данъчна измама.

В съответствие с общото правило за доказване жалбоподателят, като лице, което черпи благоприятни правни последици от твърдението за наличие на право на данъчен кредит, следва да установи материалноправните предпоставки за неговото възникване. Когато обаче приходната администрация обосновава отказа с участие или знание за данъчна измама, установяването на обективните данни в тази насока е в нейна тежест.

По отношение на приетото по делото заключение на съдебно-счетоводната експертиза съдът намира, че същото следва да бъде кредитирано относно установените посредством специални счетоводни знания обстоятелства - осчетоводяването на процесните фактури, извършените плащания, счетоводното отразяване на последващите продажби и включването на документите в съответните отчетни регистри. Заключениеето не следва да бъде възприето в частта, в която вещото лице приема, че конкретните процесни материали са вложени именно в посочените последващи доставки. При изслушването си в съдебно заседание вещото лице пояснява, че е извършило проверка в счетоводството на жалбоподателя, че аналитичното отчитане се води по клиенти, а не по отделни строителни обекти, както и че изводът за влагането на материалите е направен въз основа на наличността им и на съвкупността от проверените документи. При тези данни чрез счетоводната експертиза не може да бъде проследено движението на всеки конкретен материал от неговото получаване до физическото му влягане в определен обект. Тази преценка съдът извършва въз основа на целия доказателствен материал по делото, а не въз

основа единствено на счетоводното му отражение.

По отношение на фактура № 72/05.09.2023 г. с данъчна основа 7 422,83 лв. и ДДС 1 484,57 лв., фактура № 73/11.09.2023 г. с данъчна основа 5 882,28 лв. и ДДС 1 176,46 лв. и фактура № 74/15.09.2023 г. с данъчна основа 6 261,91 лв. и ДДС 1 252,38 лв., издадени от "ВАНЕСА БИЛД" ЕООД, освен самите фактури са представени количествени сметки, съдържащи описание на доставените материали, както и приемо-предавателни протоколи, съставени на датите на съответните доставки. Представените документи индивидуализират предмета на доставките по вид и количество. Констатациите на вещото лице относно наличието на счетоводното отразяване на посочените документи кореспондират с представените по делото фактури, количествени сметки и приемо-предавателни протоколи. Поради това съдът кредитира заключението в тази му част, като изводът за фактическото получаване на стоките се основава на съвкупната преценка на посочените първични документи и счетоводното им отражение.

По отношение на фактура № 82/13.12.2023 г. с данъчна основа 7 786,74 лв. и ДДС 1 557,35 лв. са представени количествена сметка и приемо-предавателен протокол от същата дата, като според заключението на ССЕ материалите са отнесени към изпълняваните от дружеството дейности по административната сграда на Министерството на електронното управление. За този обект са представени и договорните документи, протоколи обр. 19 и доказателства за извършени от "УНИФАКТОР" ЕООД последващи облагаеми доставки.

По фактура № 83/15.12.2023 г. с данъчна основа 4 432,84 лв. и ДДС 886,57 лв. и фактура № 84/18.12.2023 г. с данъчна основа 5 789,60 лв. и ДДС 1 157,92 лв. също са представени количествени сметки и приемо-предавателни протоколи. Вещото лице е отнесло материалите към обекта на СБАЛОЗ "Д-р М. А. М." - В.. И по отношение на тези фактури съдът не възприема заключението на ССЧЕ като самостоятелно доказателство за конкретното влягане на материалите, но го цени наред с първичната документация и счетоводното им отразяване. Обстоятелството, че счетоводната аналитичност на жалбоподателя не е водена по отделни строителни обекти, само по себе си не обосновава извод за недоказаност на фактическото получаване на процесните стоки. То ограничава доказателственото значение на ССЕ относно конкретното им влягане, но не опровергава съдържанието на съставените документи за предаването им.

Приходните органи са придали определящо значение на липсата на данни за произхода на материалите при "ВАНЕСА БИЛД" ЕООД, за неговите предходни доставчици, складова и техническа обезпеченост, както и на приетата недостатъчност на доказателствата за транспорт. От събраните в производството доказателства обаче се установява пряката доставка между издателя на фактурите и жалбоподателя. Не са констатирани конкретни несъответствия между видовете и количествата стоки по фактурите и придружаващите ги документи, които да опровергават удостовереното с тях предаване. Не са установени и обективни данни за участие на жалбоподателя в данъчна измама, нито такива, въз основа на които да се приеме, че същият е знаели или следвало да знае за евентуални нарушения, извършени от досатавчика или други лица по предходната верига.

Във връзка с посоченото съдът намира, че отказът на право на приспадане на данъчен кредит по фактури № 72/05.09.2023 г., № 73/11.09.2023 г., № 74/15.09.2023 г., № 82/13.12.2023 г., № 83/15.12.2023 г. и № 84/18.12.2023 г., издадени от "ВАНЕСА БИЛД"

ЕООД, в общ размер на 7 515,25 лв., е незаконосъобразен.

По отношение на фактурите с предмет аванс по договор приложение намира чл. 25, ал. 7 ЗДДС. Съгласно тази разпоредба, когато преди възникването на данъчно събитие се извърши цялостно или частично авансово плащане по облагаема доставка, данъкът става изискуем при получаването на плащането и за размера на получената сума. С това правило е свързана и разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 2 ЗДДС.

За възникване на право на приспадане при авансово плащане бъдещата доставка следва да е достатъчно определена към момента на плащането, като са известни относимите елементи на същата. Не се изисква към този момент доставката вече да е изпълнена, тъй като подобно разбиране би обезсмислило самостоятелната хипотеза на авансовото плащане. Същият принцип следва от чл. 65 и чл. 167 от Директива 2006/112/ЕО и от решението на СЕС по съединени дела C-660/16 и C-661/16, KollroЯ и Wirtl.

По отношение на фактура № 81/11.12.2023 г., издадена от "ВАНЕСА БИЛД" ЕООД, с данъчна основа 30 000,00 лв. и ДДС 6 000,00 лв., е налице конкретно договорно правоотношение между страните. Представен е договор от 11.12.2023 г. за извършване на СМР, както и Анекс № 1/15.12.2023 г., с който са конкретизирани обектите, към които се отнася изпълнението. В хода на административното производство са представени доказателства и за извършени плащания, които решаващият орган е приел за валидиращи предварително издадената фактура. Освен това са налице доказателства и за последващо фактическо изпълнение. За обекта в административната сграда на Министерството на електронното управление са съставени протокол обр. 19 № 1 от 20.12.2023 г. за извършени СМР на стойност 19 501,88 лв. без ДДС и протокол № 2 от 08.03.2024 г. за СМР на стойност 3 498,15 лв. без ДДС. С фактура № 87/11.03.2024 г. са фактурирани извършени СМР на стойност 23 000,00 лв. без ДДС, като съответната част от аванса е приспаданата, а според ССЕ остатъкът в размер на 7 000,00 лв. е отнесен към друг от уговорените обекти. Осчетоводяването на аванса и счетоводното приключване на съответната част от него са установени при проверка на вещото лице.

При това положение съдът намира, че фактура № 81/11.12.2023 г. не документира авансово плащане без действително икономическо основание. Доказателствата установяват конкретно определена бъдеща доставка, последващо плащане и фактическо изпълнение на част от предмета на договора.

По отношение на фактура № 1/29.12.2023 г., издадена от "ТОНИ КАРГО" ЕООД, с данъчна основа 36 000,00 лв. и ДДС 7 200,00 лв., е представен договор от 22.12.2023 г. за извършване на СМР на обекта на спешното отделение на МБАЛ - Т., като видовете и обемът на възложените работи са конкретизирани в количествено-стойностна сметка. От представените счетоводни документи се установява извършването на частично плащане на 29.12.2023 г. и на последващи плащания през м. 01.2024 г., с които фактурираната сума е погасена.

Относно фактура № 2/26.01.2024 г., издадена от същия доставчик, с данъчна основа 32 000,00 лв. и ДДС 6 400,00 лв., е представен договор от 26.01.2024 г. за извършване на СМР на обект ФСМП - П., отново с приложена количествено-стойностна сметка. По тази фактура на 31.01.2024 г. е извършено частично плащане, а остатъкът е изплатен през м. 02.2024 г.

Следователно и при двете фактури на "ТОНИ КАРГО" ЕООД бъдещите доставки са били определени по страни, предмет и конкретен строителен обект. Временното спиране на строителството на съответните обекти не е равнозначно на разваляне на договорите и не установява обективна невъзможност за изпълнение. По отношение на обекта във ФСМП - П. е представен и акт за продължаване на строителството от 23.07.2024 г.

От заключението на ССЕ не може да се направи обоснован извод за действителното изпълнение от „ТОНИ КАРГО“ ЕООД на конкретните СМР по двата обекта, доколкото проверката е извършена единствено в счетоводството на жалбоподателя. За възникване на правото при авансово плащане обаче законът не изисква към момента на плащането бъдещата услуга вече да е изпълнена, а доставката да е достатъчно определена и да е налице действително авансово плащане.

Установеното преждевременно упражняване на правото на приспадане за частта от данъка, за която към съответния данъчен период все още не е било извършено авансово плащане, е относимо към момента на възникване на правото, но не обосновава окончателното му отричане, когато материалноправните предпоставки за неговото възникване са настъпили впоследствие. В този смисъл е и Решение № 1619/12.02.2024 г. по адм. д. № 8942/2023 г. на ВАС, в което е прието, че когато материалното право на приспадане възникне в по-късен данъчен период, същото не следва да бъде окончателно отречено единствено поради преждевременното му упражняване, а следва да бъдат съобразени последиците от несвоевременното ползване и данъчното предимство за периода до възникване на правото.

В настоящия случай и самият решаващ орган е приел, че последващото настъпване на авансовите плащания валидира предварително издадените фактури, но е потвърдил отказа с мотиви, свързани с липсата на окончателно реализирани услуги и последващата дерегистрация на доставчиците.

Неоснователно е и позоваването на последващата дерегистрация на "ВАНЕСА БИЛД" ЕООД и "ТОНИ КАРГО" ЕООД като самостоятелно основание за отричане на правото. Разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ЗДДС не установява автоматична корекция на ползван данъчен кредит при всяко прекратяване на регистрацията на доставчика. Необходимо е да е налице съответното материално основание за корекция. По делото не се установява процесните договори да са развалени, авансовите плащания да са възстановени поради отпаднало основание или бъдещите доставки да са окончателно отпаднали.

По отношение на преждевременното упражняване на правото съдът не следва за първи път в съдебното производство да определя самостоятелно задължение за лихва на фактическо и правно основание, което не е възприето с оспорения ревизионен акт. Подобно произнасяне би довело до изменение на фактическото основание на установеното публично вземане и до влошаване положението на жалбоподателя в противоречие с чл. 160, ал. 5 ДОПК.

Ето защо незаконосъобразно е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 6 000,00 лв. по фактура № 81/11.12.2023 г. на "ВАНЕСА БИЛД" ЕООД, в размер на 7 200,00 лв. по фактура № 1/29.12.2023 г. и в размер на 6 400,00 лв. по фактура № 2/26.01.2024 г. на "ТОНИ КАРГО" ЕООД, или общо в размер на 19 600,00 лв.

Предвид изложеното РА, след изменението му с Решение № 447/02.05.2025 г., е

незаконосъобразен в оспорената част по ЗДДС относно отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 27 115,25 лв., ведно с определените като последица от този отказ лихви.

В частта по ЗКПО, съдът счита жалбата за неоснователна.

В тази част с РА е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат на дружеството за 2022 г. със сумата 108 362,18 лв., представляваща отчетени разходи по фактури, издадени от "ДИ СТРОЙ 2016" ЕООД и "ВАНЕСА БИЛД" ЕООД, вследствие на което е определен допълнителен корпоративен данък в размер на 10 836,22 лв. и лихви в размер на 2 346,13 лв.

Съгласно чл. 10, ал. 1 ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на счетоводното законодателство, отразяващ вярно стопанската операция. На основание чл. 26, т. 1 ЗКПО не се признават за данъчни цели разходите, несвързани с дейността, а съгласно т. 2 от същата разпоредба - счетоводните разходи, които не са документално обосновани по смисъла на закона. По силата на чл. 77, ал. 1 ЗКПО разходите, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане.

От посочените разпоредби следва, че за признаване на счетоводния разход за данъчни цели не е достатъчно единствено наличието на формално редовен първичен счетоводен документ и неговото осчетоводяване. Документът следва да отразява вярно действително осъществена стопанска операция.

Органите по приходите са основали извършеното преобразуване и на констатациите от предходната ревизия по ЗДДС, при която по същите фактури е било отказано право на приспадане на данъчен кредит поради приета липса на реално извършени доставки. Тези констатации са относими към настоящия спор, но не обуславят автоматично непризнаване на разходите за целите на ЗКПО. ЗДДС урежда облагането с косвен данък, докато при корпоративното облагане следва самостоятелно да се прецени дали са изпълнени изискванията за документална обоснованост по чл. 10 ЗКПО, поради това съдът формира изводите си в тази част въз основа на събраните в настоящото производство доказателства.

Съдът кредитира ССЕ, в частта относно счетоводното отразяване на процесните фактури, извършените плащания и установените счетоводни записвания, доколкото тези констатации са направени след проверка в счетоводството на жалбоподателя и се подкрепят от счетоводните регистри. Самото отразяване обаче не е достатъчно за установяване на документалната обоснованост на разхода по смисъла на чл. 10, ал. 1 ЗКПО. Не следва да бъде възприет и общия извод, че получените от „ДИ СТРОЙ 2016“ ЕООД и „ВАНЕСА БИЛД“ ЕООД материали и услуги са намерили отражение в последващата реализация на жалбоподателя. Поставената на експерта задача е била за всяка процесна фактура да се проследи дали предметът ѝ е включен в последващи продажби на „УНИФАКТОР“ ЕООД. По отношение на „ДИ СТРОЙ 2016“ ЕООД е посочило фактури № 102/15.09.2023 г., № 117/16.01.2024 г. и № 118/23.01.2024 г., докато процесните фактури, формирали непризнатите разходи по ЗКПО за 2022 г., са № 32/29.03.2022 г., № 41/18.07.2022 г., № 42/22.07.2022 г. и № 44/30.07.2022 г. Следователно

заклучението не извършва индивидуално проследяване на нито една от четирите процесни фактури на "ДИ СТРОЙ 2016" ЕООД от 2022 г. до конкретна последваща доставка на жалбоподателя. Представените писмени обяснения от доставчика, документи за предходни доставки и счетоводни записи удостоверяват наличието на документирани търговски и счетоводни отношения, но сами по себе си не позволяват да бъде установено по необходимия начин, че именно материалите по всяка от фактури № 32/29.03.2022 г., № 41/18.07.2022 г., № 42/22.07.2022 г. и № 44/30.07.2022 г. са действително получени от жалбоподателя и са намерили отражение в конкретни последващи стопански операции.

По отношение на процесните фактури, издадени от "ВАНЕСА БИЛД" ЕООД през 2022 г. - № 24/05.08.2022 г., № 25/05.08.2022 г., № 29/12.09.2022 г., № 31/16.09.2022 г., № 34/29.09.2022 г., № 35/30.09.2022 г., № 55/13.12.2022 г., № 58/19.12.2022 г., № 59/20.12.2022 г. и № 65/23.12.2022 г. Заклучението на ССЕ не извършва индивидуално проследяване на предмета на всяка от тези фактури до точно определена последваща доставка. Вместо това вещото лице прави общ извод за отражение на доставките на "ВАНЕСА БИЛД" ЕООД в последващата реализация по строителни обекти и въз основа на общата счетоводна наличност.

Този извод не е достатъчен за целите на чл. 10, ал. 1 ЗКПО. Обстоятелството, че "УНИФАКТОР" ЕООД безспорно е осъществявало строителна дейност и е отчело приходи от последващи доставки, не доказва само по себе си, че всеки конкретно отчетен разход по процесните четиринадесет фактури отразява действително осъществена стопанска операция с посочения в съответния документ предмет и контрагент.

В тази връзка съдът съобразява и дадените в съдебно заседание пояснения на вещото лице при изслушването му, че аналитичното счетоводно отчитане не се води по отделни строителни обекти. Поради това посредством счетоводната експертиза не е възможно да бъде извършено индивидуално проследяване на всяка от спорните доставки от 2022 г. до конкретен последващ приход. Самото счетоводно записване на разхода не установява истинността на стопанската операция, когато тя е именно спорният факт.

Не може да бъде възприета и тезата, че наличието на последваща реализация по строителните обекти съставлява достатъчно доказателство за документалната обоснованост на всички процесни разходи. Между наличието на приходи от строителна дейност и достоверността на конкретния първичен счетоводен документ не съществува автоматична зависимост. Необходимо е конкретният разход да бъде свързан с действително осъществена операция, отразена вярно в първичния документ. Обстоятелството, че „Унифактор“ ЕООД е извършвало строителна дейност и е реализирало приходи от последващи доставки, не е спорно. То обаче не установява само по себе си, че всеки конкретен разход по процесните фактури е документално обоснова и че съответният първичен счетоводен документ отразява вярно стопанската операция с посочените в него предмет.

При съвкупната преценка на писмените доказателства и заключението на ССЕ съдът намира, че жалбоподателят не е установил по отношение на всяка от процесните фактури наличието на действително осъществена стопанска операция, която да обосновава признаването на отчетения разход за данъчни цели. Поради това не е установена документалната обоснованост на разходите в общ размер на 108 362,18 лв. по смисъла на

чл. 10, ал. 1 ЗКПО.

Следователно законосъобразно на основание чл. 26, т. 2 ЗКПО счетоводният финансов резултат на "УНИФАКТОР" ЕООД за 2022 г. е преобразуван в увеличение със сумата 108 362,18 лв. При наличието на основанието по чл. 26, т. 2 ЗКПО не е необходимо самостоятелно да се установява и кумулативното наличие на основанието по т. 1 на същата разпоредба, доколкото липсата на документална обосновааност е достатъчна за непризнаване на разходите за данъчни цели.

Правилно вследствие на извършеното преобразуване е определен допълнителен корпоративен данък за 2022 г. в размер на 10 836,22 лв. Неоснователно е оспорването и относно начислените лихви за забава в размер на 2 346,13 лв., които имат акцесорен характер спрямо законосъобразно установеното главно задължение.

Ето защо жалбата в частта по ЗКПО следва да бъде отхвърлена.

По разноските.

При този изход на спора право на разноски имат и двете страни съразмерно на уважената, съответно отхвърлената част на жалбата, съгласно чл. 161, ал. 1 ДОПК. На жалбоподателя се присъждат разноските, включително възнаграждение за един адвокат, съразмерно с уважената част на жалбата, а на ответника - разноски съобразно отхвърлената част.

Жалбоподателят своевременно е претендирал разноски и е представил списък, съгласно който сторените в производството разноски са в общ размер на 1 136,85 евро, от които 25,56 евро заплатена държавна такса, 511,29 евро адвокатско възнаграждение и 600,00 евро депозит за ССЕ. При общ размер на спорните главници от 37 951,47 лв., от който жалбата е уважена за 27 115,25 лв., на жалбоподателя се следват разноски в размер на 812,25 евро. На ответникът се следват юрисконсултското възнаграждение съразмерно на отхвърлената част от жалбата. Предвид фактическата и правна сложност на делото съдът определя възнаграждението в размер на 450 лв., равностойни на 230,08 евро, от който съразмерно на отхвърлената част се дължи сумата 65,69 евро.

При наличието на насрещни вземания на страните за разноски съдът намира, че същите следва да бъдат прихванати до размера на по-малкото от тях. След извършване на прихващането в полза на жалбоподателя остава дължимата сумата от 746,56 евро.

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 7-ми състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на "УНИФАКТОР" ЕООД, ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № Р-22221324000970-091-001/28.01.2025 г., издаден от К. Г. М. - орган, възложил ревизията, и И. Й. Л. - ръководител на ревизията, изменен и потвърден в оспорената част с Решение № 447/02.05.2025 г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - С. при ЦУ на НАП, в частта по ЗДДС, с която е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 27 115,25 лв., ведно със съответните лихви, от които 1 484,57 лв. по фактура № 72/05.09.2023 г., 1 176,46 лв. по фактура № 73/11.09.2023 г., 1 252,38 лв. по фактура № 74/15.09.2023 г., 6 000,00 лв. по фактура № 81/11.12.2023 г., 1 557,35 лв. по фактура № 82/13.12.2023 г., 886,57 лв. по фактура № 83/15.12.2023 г. и 1

157,92 лв. по фактура № 84/18.12.2023 г., издадени от "ВАНЕСА БИЛД" ЕООД, както и 7 200,00 лв. по фактура № 1/29.12.2023 г. и 6 400,00 лв. по фактура № 2/26.01.2024 г., издадени от "ТОНИ КАРГО" ЕООД.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "УНИФАКТОР" ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221324000970-091-001/28.01.2025 г., в частта, потвърдена с Решение № 447/02.05.2025 г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - С. при ЦУ на НАП, с която за 2022 г. е увеличен счетоводният финансов резултат със сумата 108 362,18 лв. и е установен допълнителен корпоративен данък в размер на 10 836,22 лв., ведно с лихви за забава в размер на 2 346,13 лв.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „УНИФАКТОР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 746,56 евро, представляваща направени по делото след прихващане на насрещно дължимите на страните разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: